

III. ЯВЛЕНІЕ.

Лука брѣменосецъ. (носи брѣме; слага го го на земъ; глади си перчина и си бърши пота отъ чело--то-то)

Сшеф. Трѣбва да је много тежко това, дѣто но носишь побратиме?

Лука. Тежко да, много тежко.

Сшеф. До кадѣ ще носишь това брѣме?

Лука. До пазара.

Сшеф. До тамо је още много далеко.

Лука. Далечно, наистина далеко, но що да прагравѣ трѣбва да го занесѣ.

Сшеф. Колко ти плащатъ да го отнесешъ?

Лука. Два гроша.

Сшеф. Това је съвсѣмъ малко. Ты нищо неможешъ да спечелишь.

Лука. О! не, азъ печелѣ на день по три четитири гроша.

Сшеф. Па можешъ ли да ся проминвашъ съ толко малко?

Лука. Защо не?

Сшеф. Имашъ ли женѣ, дѣца?

Лука. О! Имамъ една най-благѣдушнѣ женѣ и три синове мѣжкари — Да видишь. —

Сшеф. И тѣхъ всичкы-тѣ можешъ ли да прѣхранвашъ съ три четири гроша?

Лука. Мож зарѣ, защо не? ный още гладни ни не сме легали. И кога дойде недѣля да видишь че и ни ный като сички-тѣ хора си пиѣмъ най-сладко винце о отъ бѣклицѣ-тѣ.

Сшеф. И при сичко това весели ли сте?

Лука. Най-добрѣ, Господине. Кога-то си идѣ вечеръ у дома и ми притърчатъ на срѣща трима-ма-та